

Jau 50 metų Danguje

Šiandien minime 50–ąsias šv. Chosemarijos mirties metines. Ta proga dalinamės garso įrašų apie šv. Chosemarijos gyvenimą „Marijos radijuje“ bei ištrauka apie šv. Chosemarijos gimimą Dangui iš iliustruotos biografijos „Tespindi tik Jėzus“.

2025-06-26

„Marijos radijas“ Lietuvoje ta proga paskelbė katechezę apie šv. Chosemarijos gyvenimą. Dalinamės šiuo įrašu. Apie šv. Chosemarijos

gyvenimą pasakoja *Opus Dei*
prelatūros kunigas Vytautas Saladis.

Šv. Chosemarijos mirtis (pagal ilustruotą biografiją „Tespindi tik Jėzus“)

1975 m. birželio 26 d. rytą jis susitiko su dukterimis iš Romos Šventosios Marijos kolegijos Castel Gandolfo miestelyje. Jis kalbėjo: „Jūs turite kunigišką sielą, sakau jums, kaip visada, kai čia lankausi. Jūsų broliai pasauliečiai taip pat turi kunigišką sielą. Galite ir privalote padėti su šia kunigiška siela bei su Viešpaties malone ir mūsų, Dievo Darbo kunigų, tarnaujamąja kunigyste, veiksmingai darbuotis...“

Jis tęsė: „Tikiuosi, kad visame kame (...) randate progą bendrauti su Dievu bei Jo palaiminta Motina, mūsų Motina, ir su šv. Juozapu, mūsų

tėvu ir globėju, ir su mūsų Angelais Sargais, kad padėtume šiai Šventajai Bažnyčiai, mūsų Motinai, kuriai taip reikia pagalbos, kuriai dabar pasaulyje taip sunku. Turime labai mylėti Bažnyčią ir Popiežių, kas jis bebūtų. Prašykite Viešpatį, kad mūsų tarnystė Jo Bažnyčiai ir Šventajam Tėvui būtų veiksminga.“

Po dvidešimties minučių jis pasijuto negalįs tęsti ir turėjo nutraukti apsilankymą. Kiek pailsėjęs, jis sugrįžo į Romą, kaip įprasta, lydimas kunigų Alvaro del Portiljo bei Chavjero Ečevarijos. Jis atrodė džiaugsmingas ir ramus. Atvykęs į *Villa Tevere*, šiek tiek po dvyliktos valandos, jis pasveikino Viešpatį tabernakulyje lėtu priklaupimu ir meilės aktu, kaip paprastai.

„Vėliau, – prisiminė tėvas Alvaras, – pakilome į ketvirtą aukštą, kur jis paprastai dirbdavo (...) ir, praėjus

keletui sekundžių po to, kai jis įėjo pro duris, sušuko: „Chavi!“

Tame darbo kabinete kabojo Gvadalupės Dievo Motinos atvaizdas, kurį jis visada pasveikindavo žvilgsniu įeidamas į tą kambarį. Jai buvo skirtas jo paskutinis meilingas pasveikinimas. Staiga jis krito ant grindų. Dievas davė jam tokią mirtį, kokios visada norėjo – žvelgiant į Dievo Motinos atvaizdą.

Tėvas Alvaras tęsė: „Kambaryje buvome Džo Soria (Joe Soria) (kunigas gydytojas) ir aš. Padarėme viską, kas įmanoma, iš dvasinės ir medicininės pusės. Daviau jam išrišimą bei paskutinį patepimą, kol dar kvėpavo. Tai buvo pusantros valandos kovos, vilčių; deguonis, injekcijos, širdies masažai. Tuo metu aš atnaujinau išrišimą (...). Negalėjome patikėti, kad atėjo ši didžiulio skausmo valanda.“

Visai netrukus liejantis ašaroms,
aplink susirinkusieji suprato, kad
Tėvas baigė savo kelionę žemėje. Tai
buvo jo *dies natalis*, gimimo Dangui
diena. „Visi mes atsiklaupėme, – tęsė
tėvas Alvaras, – šalia kūno (...).
Sukalbėjome maldą už mirusius ir
toliau meldėmės, plėšomi skausmo,
negalėdami ir nenorėdami sulaikyti
ašarų (...). Mums tai buvo netikėta
mirtis. Tėvui, be abejonės, tai buvo
kažkas, kas pamažu brendo, drįstu
sakyti, labiau sieloje negu kūne, nes
jis kasdien vis dažniau aukodavo
savo gyvenimą už Bažnyčią.“

Kiek vėliau jie aprenge kūną,
apvilktą sutana, alba bei arnotu.
Prieš laidotuves buvo paaukotos
penkiasdešimt vienerios šv. Mišios.

Ašaroti bei melstis prie paguldyto
kūno prie altoriaus Taikos Švč.
Marijos bažnyčioje Romoje, *Opus Dei*
centrinėje būstinėje, susirinko šimtai
žmonių. Tarp jų buvo aukštų

Bažnyčios tarnautojų, motinų, šeimos
namų tarnaičių, darbininkų...

Birželio 27 d. jis buvo palaidotas
Taikos Švč. Marijos bažnyčios
kriptoje. Marmurinėje plokštėje, po
Opus Dei antspaudu, randamas
įrašas, dviem žodžiais sutraukiantis
jo biografiją:

EL PADRE (TĖVAS)

Kiek žemiau yra jo gimimo ir mirties
datos: 9.1.1902 – 26.6.1975 (1902 m.
sausio 9 d. – 1975 m. birželio 26 d.).